

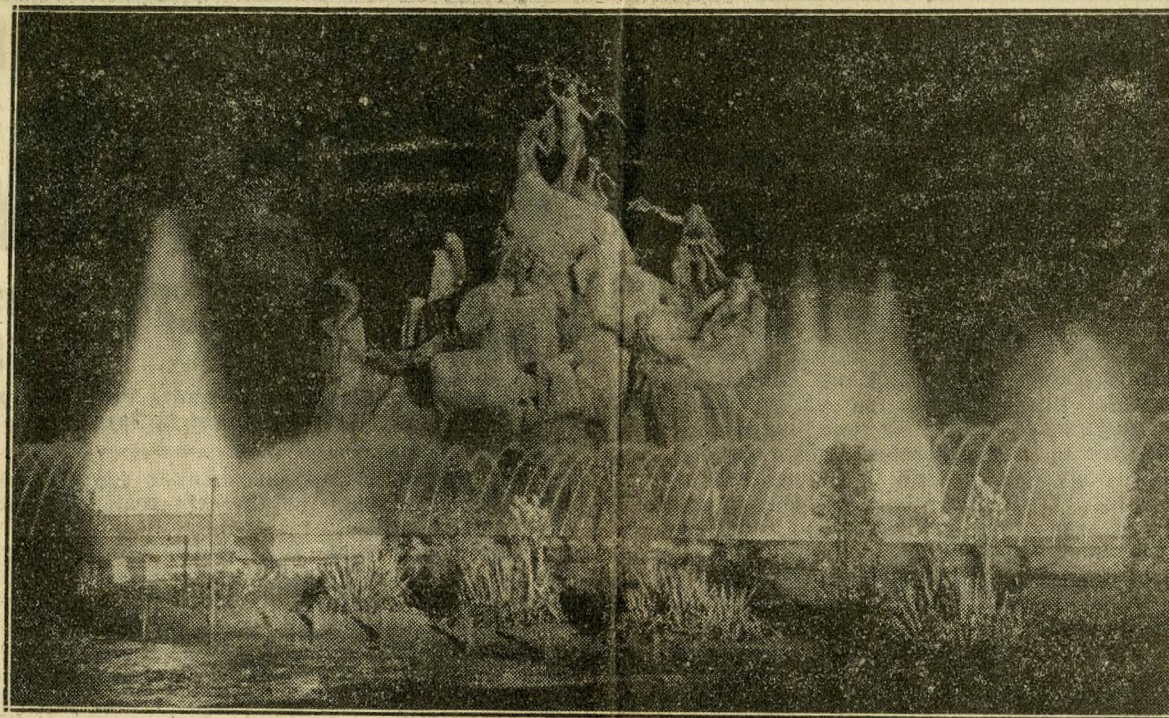
A városligeti világitó-szökőkút regéje.

A székesfőváros az Iparcsarnok előtti téren, 1896-ban, a millenáris kiállítás alkalmából, diszes szökőkútát emeltetett. A kút, mely *Mátrai Lajos* szobrászművész alkotása, ebben az évben restauráltatta és újból világitó szökőkúttá alakította át a főváros és a mesealakokkal ékesített, világitó, színes vizsugarakat magasba lövellő kút Budapestnek újból egyik látványosságává vált. Azt azonban, hogy a kút szoborcsoportja egy ősi magyar balatoni legendát ábrázol, alig tudja valaki.

Ezt a legendát, *Sió* címmel, „tündéres regének” írta meg *Fáy András*, nagy meseköltőnk és az ő regéjének egyik jelenetét ábrázolja a városligeti kút.

Maga a rege — röviden elmondva — így hangzik:

Sió a Balaton tündére az ifjakat bolondítja és aranyhajával kérkedik. Szerelmes belé a *Bakony* hatalmas varázslójának, *Kamór*nak fia, *Alár*, akinek aranyfürdőt ajándékoz, hogy ez ne tudjon szabadulni tőle. Alár elküldi a *Bakonyba* hársvirág-vizért, mikor ezzel boldogan visszatér, *Sió* már más ifjuval enyeleg. Alár bánatában a Balatonba veti magát. *Kamór* ezért megbosszulja magát, pásztoralakban megy *Sió*hoz és mint *Alár* ajándékát hozza a hársvirág-vizet, valamint az ő részére kéri az ígért szívet és kezét. *Sió* kigúnyolja *Kamórt*, siet azonban kinyitni a tégelyt, amint az felpattan, nagy zivatar keletkezik, a tégelyből kigyók pattognak *Sió* vállaira és lelegetik szép arany-hajszálait s helyükbe fickándó karikákba magukat aggatják fel. *Kamór* varázslóvá változik át és megátkozta *Siót*: addig nem nyeri vissza arany hajfürtjeit, míg hű szerelmespár önként nem adja ezt neki vissza. *Helka* és *Kelén* a boldog szerelmespár, ígretükhöz hiven és hálájuk jelül megajándékozzák *Siót* az aranyszörű gödölyéjükkel. Amig nimfái nyirják az aranyszórt, lepattognak *Sió* fejéről a kigyók és a víz felé sietnek. Egy erdei sip megszólal a *Bakony* felől, az ezüstszakállu *Kamór* kezében zöldelő cserfagallyal közeledik *Sió* felé, békét és bocsánatot hozva. Így szól: jel, lépj ki habjaid közül, ünnepeljük partodon kibékülésünket. A hű szerelmi párt közt foglalt *Sió* a csónakban ülést; örvendő nimfák röpködnek azzal a part felé, *Bakony* irányában. Partra kelve, leborulttan fogadja a pár a varázsló és a tündér áldásait. — Adjuk késő időknél által kibékülésünknek malasztját! — szól *Kamór* s földre dobja zöldelő cserágát: e helyen gyűljenek, mond ő, hegyeim érceinek legjótékonyabb erői! És vizeimnek legjótékonyabb forrása! — mond, aranybuzogányos nádját *Kamór* cserága mellé dobva *Sió* — és im, a két hatalmas nemtő áldó szavára

Szökőkút a városligeti Iparcsarnok előtt.

felbuzog *Füred* jótékony érces forrása s áldja őket e malasztért ma is a hálás emberiség.

A szoborcsoportozat azt a jelenetet ábrázolja, amikor *Kamór*, a *Bakony* varázslója, kibékül *Sió*val, a *Balaton* tündérével, kit felszabadított átka alól. A szikla tetején áll a dushaju *Sió*, feje fölött buzogányos nád vesszőjét tartva, nimfáitól és sellőitől körülvéve. Feléje megy az ezüstszakállu *Kamór*, kezében zöldelő cserfagallyal. Oldalt látjuk *Helkát* és *Kelént*, a boldog szerelmespárt, a gödölyével. E gödölye ajándékozása oldotta fel *Siót* *Kamór* átka alól.

A tuloldalon pedig *Sió* fejéről lepattogzott kigyók a víz felé kusznak.

A városligeti világitó-szökőkút (*Sió*-kút) működik: *Kivilágítás nélkül. Vasárnap:* délelőtt 10 óra 30 p.-tól 12 óra 30 p.-ig. *Csütörtök, szombat, vasárnap:* délután 5 óra 30 p.-tól a zene kezdetéig és a zene szüneteiben. *Kivilágítással este. Csütörtök, szombat, vasárnap:* A zene befejezésétől 10 óráig, kb. 9 óra 30 perckor 10—15 perc szünet. *Ünnepnapokon és Szent István hetén ugyanugy, mint vasárnap.* Kedvezőtlen (eső, borús vagy szeles) időben a kút nem működik.

B. F. J.